

Full diocesà

6 de juliol del 2014

p4 –Provisió de rectors i vicaris al bisbat

p6 –Pelegrinatge a Lurdes de les Hospitalitats

Es posà a caminar amb ells...

Aquest diumenge tornarem a viure al nostre país la celebració de la jornada que vol mentalitzar-nos sobre la nostra responsabilitat a l'hora de transitar. De fet, el món del trànsit no es aliè al voler de Jesús. Tal com diu el lema escollit: «Jesús mateix se'ls acostà i es posà a caminar amb ells» (Lc 24,15), ell sempre està amb nosaltres. Quan viatgem amb el nostre vehicle (cotxe, camió, bicicleta o moto), quan anem a peu en creuar un carrer o fent una excursió, sempre el trobem encarnat en el germà que fa la mateixa ruta que fem nosaltres. Com el bon samarità, quan trobem algú caigut a la vorera, cal que no passem de llarg i l'ajudem, perquè portem dins nostre l'esperit d'Aquell que ens ha fet els seus missatgers i portadors de la seva força i serenor.

Sapiguem contribuir a fer que el nombre de víctimes a la carretera cada dia es redueixi. Gaudir de la conducció i el trànsit no ha de ser en cap moment motiu de mort, dolor o desgràcia. Pensem que un segon de distracció al volant serà lamentable per tota la vida. Recordem avui especialment en la nostra pregària totes les víctimes d'accidents de trànsit, conegudes o desconegudes. Portem-los llum i claror enmig de la foscor.

«Adreçarà a tots els pobles paraules de pau»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Zacaries

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Acclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

(9,9-10.13,1)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

(8,9.11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. »Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

(11,25-30)

«Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill»

La balança de Déu

Mn. Marc Majà i Guiu

L'oració col·lecta de la missa d'avui comença així: «Oh Déu, per l'abaixament del vostre Fill heu aixecat el món, caigut en el mal.»

Aquestes paraules semblen descriure una balança: en una banda hi ha Crist, que s'abaixa per amor a la criatura humana, i a l'altra banda hi ha tota la creació, que es veu aixecada i rescatada de l'abisme gràcies a la força de Crist.

Diverses coses es desprenen de la imatge d'aquesta balança; coses que, de fet, tenen molt a veure amb les paraules de Jesús en l'Evangeli d'avui.

En primer lloc, la balança resumeix molt bé el gran moviment de la història de la salvació: Déu Totpoderós estima tant el món que es fa petit i feble per acostar-s'hi al màxim i, així, poder-lo abraçar, aixecar i salvar.

En segon lloc, la balança també mostra bé quin és el lloc de l'ésser humà. Només en la mesura en què la persona es deixa impulsar per Déu, es deixa aixecar per ell, podrà redreçar-se plenament, des del fons, per tal de portar una vida neta, una vida que sigui imatge del Déu que l'ha creada.

Les lectures d'avui ens ajuden a meditar sobre aquest moviment d'amor que ens salva: Déu que baixa, l'home que puja. I és que Jesús és el salvador que «fa la seva entrada» a la terra; ell és el salvador, perquè, «als qui han ensopegat, ell els redreça»; ell és «benèvol i humil de cor», i ens convida a anar amb ell per reposar en ell, ens convida a prendre el seu jou suau i la seva càrrega lleugera.

La imatge

Baldaquí - Museu Episcopal de Vic

Jesús, benèvol i humil de cor, és presentat com a llum del món que revela l'amor del Pare als senzills, però que queda amagat als inflats d'orgull i d'autosuficiència. L'actitud acollidora del Mestre ens invita a fer-nos deixebles seus.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 diumenge XIV de durant l'any / Cicle A

—Santa Maria Goretti, verge i màrtir (1890-1902)

—Sant Isaïes, profeta (s.VIIIaC)
Zacaries 9,9-10 / Salm 144 / Romans 8,9.11-13 / Mateu 11,25-30

7 dilluns

—Sant Ot, bisbe (1095-1122)

—Sant Fermí, bisbe (*553)
Osees 2,16.17b-18.21-22 / Salm 144 / Mateu 9,18-26

8 dimarts

—Sant Procopi, màrtir (*303)

—Sant Edgar, laic (944-975)
Osees 8,4-7.11-13 / Salm 113b / Mateu 9,32-38

9 dimecres

—Sta. Verònica Guiliana, verge (*1727)

—Santa Anatòlia, màrtir
Osees 10,1-3.7-8.12 / Salm 104 / Mateu 10,1-7

10 dijous

—Sant Cristòfor, màrtir (s.III)

—Santa Amàlia, verge (*690)
Osees 11,1-4.8c-9 / Salm 79 / Mateu 10,7-15

11 divendres

—Sant Benet, abat (480-547)

—Santa Olga, reina (879-969)
Proverbis 2,1-9 / Salm 33 / Mateu 19,27-29

12 dissabte

—St. Joan Gualbert, abat (*999-1073)

Isaïes 6,1-8 / Salm 92 / Mateu 10,24-33

Nomenaments eclesiàstics juny 2014

Redacció

Mn. Paul Badibanga, vicari de St. Martí Sescorts, Sta.M. de Corcó, Segorgues i Tavertet. Rvd. Llic. Xavier Bisbal, rector de St.Vicenç de Castellet i rector *in solidum* de Rellinars i del Vilar. Rvd. Llic. Jaume Casamitjana, rector de Gurb i de Vespella. Mn. Florenci Gras, diaca al servei d'Orís, Saderra, St.Hipòlit de Voltregà i de Vinyoles d'Orís. Mn. Grégoire Hakizimana, vicari d'Alboquers, de la Torre d'Oristà, d'Oristà i de St.Feliu Sasserra; adscrit a Prats de Lluçanès. Mn. Jean Bernard Kankolongu, vicari de Balenyà i de Viladrover. Mn. Ricard Lázaro, rector de Montesquiu, St.Quirze de Besora, Sta.Maria de Besora, de Siuret, de Sora i de Vidrà. Dra. Araceli Martínez González, notària del Tribunal Eclesiàstic. P. Josep

Morros, rector *in solidum* de Rellinars i del Vilar. Mn. Anselme Musafiri, rector de la Vola, de St. Pere de Torelló, de St.Vicenç de Torelló i capellà de la colònia Borgonyà. Mn. Théophile Nkundimana, vicari d'Ogassa, de Puigmal, de St. Joan de les Abadesses, de Setcases i de Surroca. Mn. Dominik Awiti, vicari d'Artés, d'Avinyó, d'Horta d'Avinyó, de Terradelles i de Sta. Eugènia de Relat. Mn. Oriol Pallàs, diaca al servei Camprodon. Mn. Sylvain Panu, vicari de Rellinars i del Vilar. Sr. Xavier Riera, president diocesà de l'Adoració Nocturna. Mn. Jorge Luis Salas, secretari particular senyor bisbe. Mn. Joan Serrabassa, administrador parroquial d'Orís, de St. Hipòlit de Voltregà, de Saderra i de Vinyoles d'Orís.

Notícies Breus

Bateig d'un centre de dia

Redacció

L'Ajuntament del Pont de Vilomara, encapçalat per Cecilio Rodriguez, ha decidit batejar el Centre de Dia municipal, que ja funciona des de fa un quant temps, amb el nom de Mossèn Joaquim Ciuró, rector que fou d'aquesta població durant quasi quaranta anys i que destacà per la tasca en favor de la gent gran. L'acte de descoberta de la placa es realitzà el dia 9 de juny i acabà amb la missa concelebrada a la parròquia.

Fill predilecte

Redacció

En un acte celebrat el dia 14 de juny al pavelló del Parc de l'Aigua, presidit per l'alcalde, Ramon Banús, l'Ajuntament de Sant Quirze Safaja va lliurar a Mn. Antoni Pladevall i Font una placa en què consta que ha estat nomenat fill predilecte de la població. El reconeixement es basa en la seva tasca com a persona abocada al poble i com a historiador, ja que Pladevall és autor d'un llibre sobre la història del municipi.

Relleu a Santa Maria de Valldaura

Aquesta és la fotografia del romiatge a Montserrat per part de la parròquia manresana, en homenatge al qui ha estat el seu rector, Mn. Josep Torras, ara substituït pel P. Carles Herrera.

«Ens sentim responsables de l'encàrrec missioner de Jesús»

Dolors Suriñach, delegada episcopal de Missions

Dolos Suriñach Aguilar, natural de Manlleu i infermera de professió, és la delegada episcopal de Missions. En la fotografia la veiem amb l'equip de la delegació i, amb motiu de la col·lecta per a Ruanda de diumenge vinent a tota la diòcesi, ens ha volgut respondre a algunes preguntes.

Per què una col·lecta per a Ruanda?

Agafa les paraules de Mn. Joan Casas amb motiu de la col·lecta de l'any passat: per la pròpia naturalesa de l'Església, tots els batejats ens hem de sentir responsables d'aquest encàrrec últim i definitiu de Jesús que ens porta a la missió: «Aneu per tots els pobles a fer deixebles meus.» Per això es fa aquesta col·lecta per a Ruanda.

Quin vincle tenim amb aquesta nació africana?

La vinculació hi és per diverses raons. La nostra diòcesi, des de fa més de cinquanta anys, té un agermanament especial amb Ruanda, ja que molts sacerdots diocesans hi varen fer una llarga estada i hi van fundar diverses parròquies. Actualment encara hi ha les Dominiques del Pare Coll i les Adoratius Perpètuus del Santíssim Sagrament.

Com es manté el vincle actualment?

El vincle que mantem des de la delegació amb la diòcesi de Kigali és bo. Ho vàrem constatar en el viatge que vàrem fer amb el senyor bisbe. Procurem ajudar en els projectes que ens demanen: hem posat amb marxa una campanya

per tal d'ajudar a escolaritzar els nens de la part més pobre de Muhondo, Munyana, Rwankuba i Kagugu.

Quina és la teva tasca com a delegada?

És molt variada, però la principal és procurar animar i acompanyar l'activitat missionera de la diòcesi i donar-la a conèixer. Tenim un blog de missions del bisbat de Vic i m'agradaria que les parròquies s'animessin a aportar els seus testimonis per poder-los publicar.

Creus que falta sensibilitat missionera?

Aquesta sensibilitat hi és en les parròquies on hi ha sacerdots que han estat a Ruanda. En les altres fa falta donar a conèixer el que es fa i així poder col·laborar en aquesta tasca tan important.

Exposició a la Pietat de Vic

L'Albergueria, centre de difusió cultural del bisbat, es trasllada per uns quants mesos a l'església de la Pietat de Vic, on acull l'exposició «Foroba Yelen, la llum comunitària», de Matteo Ferroni, arquitecte que ha realitzat un treball d'etnografia i disseny en què explora els aspectes culturals de la llum en les comunitats rurals de Mali. L'exposició es podrà visitar fins al 26 d'octubre. Consulteu horaris a internet (<http://albergueria.blogspot.com.es>).

Fantàstic pelegrinatge a Lurdes de les Hospitalitats de Vic i Solsona

Redacció

Molts són els qualificatius per a descriure un pelegrinatge a Lurdes amb l'Hospitalitat, i per als bisbats de Vic i Solsona aquests qualificatius servirien per a definir el que ha estat aquest 47è Pelegrinatge, que va finalitzar el 18 de juny amb l'arribada dels 750 pelegrins a les respectives destinacions. Tota una sèrie de vivències, anècdotes, actes, que s'han viscut durant els dies que ha durat el pelegrinatge. El temps hi ha acompanyat i s'han pogut fer tots els actes previstos.

El temps hi acompanyà i es realitzaren totes les activitats previstes per als 750 pelegrins

El diumenge, Missa Internacional a la basílica subterrània de Pius X, i després, pisolabis i convivència entre tots els pelegrins; moment per a retrobar-te amb la gent de les altres comarques que potser feia un any que no es veien. A la tarda, viacrucis al prat. Aquest canvi d'emplaçament fou una altra novetat. Tots a l'aire lliure sense patir excessiva calor i escoltant les estacions del viacrucis a través d'altaveus. Acabat, tots cap al davant de la basílica a fer la fotografia general del grup. Alegria, abraçades i moltes bones sensacions. Cap a sopar i després processó de les torxes, un dels moments esperats de cada pelegrinatge viscut amb molta fe i pregària, amb la llum de les torxes cap al cel, cap

a Maria, i posant-nos la pell de gallina en sentir el Virolai per part del Cor de l'Hospitalitat. Havia passat un dia i tot era fantàstic! A la nit, els joves es trobaven al prat i feien una gran «dinàmica».

L'endemà, amb poques hores dormides, un altre dels moments esperats: missa a la Gruta en català, presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, acompanyat dels preveres que assistien a la romeria. El Cor de l'Hospitalitat hi va posar els cants. El bisbe de Vic va dir entre altres coses que «seria bo que no solament ens preguntéssim què hem fet aquests dies a Lurdes, sinó també amb qui ens hem trobat». Acabat, un dels actes més sentits i amb més fe de tot el pelegrinatge: la passada per la Gruta; tocar la roca humida amb el palmell de la mà, dipositant-hi les pregàries i esperances de cadascú. És un moment únic i molt personal. A la tarda, celebració penitencial i, després, tots preparats per a l'altra gran processó del pelegrinatge, la processó del Santíssim, que acaba a la basílica de sant Pius X. Al vespre, un acte que va ser novetat l'any passat i que aquest any es refermava: la vetlla de pregària per part dels joves.

El dimarts s'iniciava amb el viacrucis a la muntanya, per part del grup de pelegrins, els quals a més varen gaudir aquests dies d'altres activitats, com la visita a la casa de la Bernadeta. Després, missa de joves a l'hemicicle de Santa Bernadeta. Tots units, tot un pelegrinatge, tot un equip. Gràcies a tothom!

L'article

Què significa tenir una vocació?

José Gomez, arquebisbe de Los Angeles

Tota vida comporta un context, una vocació. Nosaltres no estaríem aquí, no hauríem nascut, si no fos perquè Déu ens va cridar a l'existència. Déu ens crida a l'existència des del fons del seu cor. I ho fa amb un motiu ben definit. Tota vocació requereix conversió. Hem de superar el nostre egoisme i fer de Jesús i el seu Evangeli el centre de les nostres vides.

Jesús crida cadascun de nosaltres pel seu nom a la conversió. Ell ens crida a viure no per a nosaltres mateixos, sinó per a glorificar Déu i servir els nostres germans. Seguir Jesús implica escoltar la seva veu i imitar el seu exemple. Ell és com una llum brillant que camina davant de nosaltres en la foscor. Jesús vol atraure tot el que conforma les nostres vides ordinàries a la llum de la seva vida divina.

Ell vol que entenguem les nostres vides a la llum de la seva vida. Ell vol que vegem la bella vida que Déu posa davant de nosaltres, vol que vegem el que és la bellesa de caminar a la seva llum. Ell vol compartir la seva llum amb nosaltres, perquè puguem irradiar-la i compartir-la amb els altres.

I com que les nostres vides són diferents, la manera en què som cridats a seguir Crist serà també diferent. Existeixen molts camins, moltes crides. Però la crida de Jesús és sempre una crida a participar de la seva missió. Ell ens envia, a tots nosaltres, al món. La majoria és enviada a servir-lo en el món del treball i de la família, en el món de la cultura i del deure cívic.

Una vocació sempre té un context: l'Església

Però alguns són escollits per Jesús a seguir una crida especial, a conformar la seva vida més de prop a la imatge de Jesús. A alguns els tria per al sacerdoci. A uns altres els tria per a seguir-lo en alguna de les moltes formes de vida religiosa o consagrada que hi ha en l'Església. Llavors hem d'escoltar la veu de Crist i hem de respondre a la seva crida amb tot el nostre cor i tota la nostra força.

No naixem de manera aïllada. I tampoc no escoltem sols la trucada de Crist. Naixem en una família, en una comunitat i en una parròquia. Som part de la família de Déu, batejats en la seva Església. Una vocació sempre té un context i aquest context sempre és l'Església. Llavors la nostra tasca en l'Església —a tots els nivells— és acollir i acompanyar les persones i ajudar-les a obrir els seus cors perquè puguin reconèixer la crida Déu en les seves vides. Les vocacions neixen en els cors d'aquells que volen ser veritables amics i seguidors de Jesucrist. De manera que les nostres llars i la nostra Església han de convertir-se en llocs on s'escolti la veu de Crist i on es pugui aprendre a seguir-lo a través de l'oració, l'estudi i el servei, com també a través de llaços de companyonia i d'amor mutu.

La Dita

«Si reps sotragades, a les penes punyalades»

Sebastià Codina

En tots els esdeveniments cal adonar-se que hi ha un raig de llum. Després d'una nit fosca com una gola de llop neix un dia clar, radiant i refulgent... De sotracs n'hi ha a cada revolt de la vida. Cal domesticar-los i senyorejar-los serenament si no volem que ens donin queixalades. Plantar cara al mal temps. Cal arriscar-se serenament i posar tots els mitjans per sortir-ne. No treu cap a res acovardir-se davant de les inclemències. Convé no deixar-se atorrallar. Les penes emmagatzemades al cor enterboleixen l'enteneniment. Mai la vida ha estat una aventura fàcil. Cal pensar que els nostres pares s'ho van passar molt pitjor que no pas nosaltres.

És l'hora de la sortida evangelitzadora

Romà Casanova, bisbe de Vic

Llegia recentment que un bisbe de l'Equador havia d'anar a una de les seves parròquies amb avioneta i aterrar en una pista de terra. I aquest fet em fa pensar en l'hora que ens pertoca viure, l'hora de la sortida evangelitzadora de la nostra Església de Vic. En aquest curs pastoral hem anat posant en marxa els motors per poder viure aquesta hora. Ho hem fet amb la pregària, amb reunions pastorals i amb aportacions personals i de grups per viure l'opció missionera en la nostra societat. I ho fem ara, en aquests dies, amb un curset de formació teològica i pastoral sobre la conversió pastoral en clau missionera.

Hem posat en marxa els motors i haurem d'enlairar-nos. El Pla Diocesà de Pastoral vol ser un instrument de comunió que ens ajudi a anunciar l'Evangeli a tants i tants germans nostres que no coneixen Jesús i el seu missatge d'amor alliberador. Certament que el Pla Pastoral no podrà enlairar-se si tots no hi posem la pregària intercessora i el desig de la conversió missionera. El papa Francesc ens diu: «L'evangelització obeeix al mandat missioner de Jesús: "Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant... Avui, en aquest "aneu" de Jesús hi ha presents els escena-

ris i els desafiaments sempre nous de la missió evangelitzadora de l'Església, i tots som cridats a aquesta "sortida" missionera» (*Evangelii gaudium*, 19.20). Ens cal a tots, personalment i comunitàriament, redescobrir-nos deixebles i missioners, ens cal una Església, una parròquia, unes comunitats, uns cristians en sortida missionera.

Ens cal a tots redescobrir-nos missioners

Hem d'enlairar-nos; però també sento que la pista d'aterratge no serà pas gaire còmoda. Sento en el meu cor el desig de llançar-nos a l'aventura missionera, encara que no siguin molts els fruits. Però sí que estic segur que hi trobarem el Senyor, en aquesta aventura. La pista d'aterratge no és pas gaire sofisticada, és de terra. Gràcies a Déu! És la terra dels homes i dones que en el seu cor porten el desig de veritat i d'amor, que cerquen, encara que no ho sàpiguen, Jesús, l'únic que pot assaciar el seu cor i omplir-lo de l'alegria del trobament amb ell. És la terra dels homes i dones que cerquen la comunió, la vida d'unitat, i ho fan en mil i una institucions humanes, quan de fet sols en el Cos de Crist, que és l'Església en el seu misteri de presència de Crist, l'home pot trobar en plenitud la família autèntica, la llar desitjada.

